

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥
 ततः प्रसिद्धिदेकृष्णः खिन्नश्चार्जुनमब्रवीत् ॥ क्वासिपार्थनपस्येत्वांकच्चिज्जीवसिशत्रुहन् ॥ २१ ॥ तस्य तद्भाषितं श्रुत्वा त्वरमाणो धनं जयः ॥ वायव्याख्येण तैर
 स्तां शरवष्टिमपाहरत् ॥ २२ ॥ ततः संशप्तकव्रातान्साश्वद्वीपरथायुधान् ॥ उवाह भगवान्वायुः शुष्कपर्णचयानिव ॥ २३ ॥ उत्थमानास्तु ते राजन्वद्वशो भूतवा
 युना ॥ प्रदीनाः पक्षिणः काले वक्षेभ्य इवमारिष ॥ २४ ॥ तांस्तथा व्याकुलीकृत्य त्वरमाणो धनं जयः ॥ जघान निशितैर्बाणैः सहस्राणि शतानि च ॥ २५ ॥ शिरां
 सि भ्रष्टैरहरद्वाहू नपि च सायुधान् ॥ हस्तिहस्तोपमांश्चोरून् शरैरुव्यमिपातयत् ॥ २६ ॥ पृष्ठच्छिन्नान्विचरणा न्वाहुपार्श्वे क्षणाकुलान् ॥ नानांगावयवैर्हीनांश्च
 कारारीन्धनं जयः ॥ २७ ॥ गंधर्वनगराकारान् विधिवत्कल्पितान् रथान् ॥ शरैर्विशकलीकुर्वन् श्वेक्रे व्यश्वरथद्विपान् ॥ २८ ॥ मुंडतालवनानीव तत्र तत्र च काशि
 रे ॥ छिन्नारथध्वजव्राताः केचित्तत्र घक्चिक्चिक् ॥ २९ ॥ सोत्तरायुधिनो नागाः सपताकां कुशध्वजाः ॥ पेतुः शक्राशनिहताद्रुमवत इवाचलाः ॥ ३० ॥ चाम
 रापीडकवचाः स्रस्तां त्रनयनास्तथा ॥ सारोहास्तुरगाः पेतुः पार्थवाणहताः क्षितौ ॥ ३१ ॥ विप्रविद्धासिनखराश्छिन्नवर्मर्षिशक्तयः ॥ पत्तयश्छिन्नवर्मणाः रूप
 णाः शेरतेहताः ॥ ३२ ॥ तैर्हैन्यमानैश्च पतद्भिः पतितैरपि ॥ भ्रमद्भिर्निष्ठनद्भिश्च क्रूरमायोधनं वभौ ॥ ३३ ॥ रजश्च सुमहज्जातं शतरुधिरवृष्टिभिः ॥ महीचा
 प्यभवदुर्गाकंबंधशतसंकुला ॥ ३४ ॥ तद्भभौ रौद्रबीभत्सं बीभत्सोर्या नमाहवे ॥ आक्रीडमिव रुद्रस्य घ्नतः कालात्यये पशून् ॥ ३५ ॥ तेवध्यमानाः पार्थेन व्याकु
 लाश्चरथद्विपाः ॥ तमेवाभिमुखाः क्षीणाः शक्रस्यातिथितांगताः ॥ ३६ ॥ साभूमिर्भरतश्चेष्टनिहतैस्तेर्महारथैः ॥ आस्तीर्णासंबभौ सवप्रितीभूतैः समंततः ॥
 ॥ ३७ ॥ एतास्मिन्नंतरैश्चैव प्रमत्ते सव्यसाचिनि ॥ व्यूढानीकस्ततो द्रोणो युधिष्ठिरमुपाद्रवत् ॥ ३८ ॥ तं प्रत्यगृह्णस्त्वरिता व्यूढानीकाः प्रहारिणः ॥ युधिष्ठिरं परी
 षंतस्तदासीत्तुमुलं महत् ॥ ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अर्जुनसंशप्तकयुद्धे ऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ४३ ॥
 संजय उवाच परिणाम्य निशांतां तु भारद्वाजो महारथः ॥ उक्ता सुबहुराजेंद्रवचनं वै सुयोधनं ॥ १ ॥ विधाय योगं पार्थेन संशप्तकगणैः सह ॥ निष्क्रान्ते च तदा
 पार्थे संशप्तकवंधं प्रति ॥ २ ॥ व्यूढानीकस्ततो द्रोणः पांडवानां महाचमूं ॥ अभ्ययाद्भरतश्चेष्टधर्मराजजिघृक्षया ॥ ३ ॥

इति द्रोणपर्वणि टीकायां ऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

परिणाम्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥